

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie, że utrzymując w mocy przepisy prawa niderlandzkiego niezgodne z art. 1 akapit drugi lit. a) i b), art. 15 i art. 28 ust. 2 dyrektywy 2006/54/EG Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przeredagowana) ⁽¹⁾, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwo Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja jest zdania, że niderlandzkie prawo pracy nie wskazuje w dostatecznie wyraźny sposób, że gdy powracająca do pracy po zakończeniu urlopu macierzyńskiego pracownica napotyka mniej korzystne warunki pracy, to jest to niezgodne z zakazem dyskryminacji związanej z ciążą, porodem lub macierzyństwem.

Sama tylko okoliczność, że pracodawca, który dokonuje w umowie o pracę jednostronnie zmian dotyczących uzgodnionych zadań i warunków pracy, nie wykonuje swoich zobowiązań, nie czyni tego zakazu dostatecznie wyraźnym.

Argument, iż w przypadku, gdy komuś przyznane zostało ustawowe prawo do urlopu w nieunikniony sposób implikuje to niezgodność z prawem każdego mniej korzystnego traktowania, jest niewystarczający. Podobnie możliwość powołania się na ogólny zakaz dyskryminacji i zasadę dobrego pracodawcy, wyrażonych w Burgerlijk Wetboek (kodeksie cywilnym), nie stanowi dostatecznie wyraźnej i dokładnej transpozycji dyrektywy. Te ogólne zasady, obowiązujące w prawie niderlandzkim, nie stanowią dostatecznie wyraźnej transpozycji przepisów dyrektywy.

Sytuacja ta nie odpowiada wymogom przejrzystości i pewności prawa, które to wymogi Trybunał sformułował w odniesieniu do transpozycji dyrektywy do wewnątrz krajowego porządku prawnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204, s. 23

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel (Belgia) w dniu 8 maja 2013 r. — Orgacom BVBA przeciwko Vlaamse Landmaatschappij

(Sprawa C-254/13)

(2013/C 207/41)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel (Belgia).

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Orgacom BVBA

Druha strona postępowania: Vlaamse Landmaatschappij

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy opłatę przywozową, o której mowa w art. 21 § 5 decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen [rozporządzenia z dnia 23 stycznia 1991 r. w sprawie ochrony środowiska naturalnego przed zanieczyszczeniami spowodowanymi nawozami], należą jedynie w przypadku przywozu nadwyżki nawozu zwierzęcego, jak i innych nawozów, na terytorium regionu z innych państw członkowskich, niezależnie od tego, [czy] zostanie ona przetworzona, czy też wprowadzona do obrotu na terytorium regionu, pobieraną w związku z nadwyżką przywiezionego nawozu od importera, podczas gdy opłata za nadwyżkę nawozu wyprodukowaną na terytorium regionu jest pobierana od producenta, należy uważać za opłatę o skutku równoważnym z cłami przywozowymi w rozumieniu art. 30 TFUE, mimo iż państwo członkowskie, z którego nadwyżki nawozu zostały wywiezione, przewiduje nawet obniżenie tej opłaty w przypadku wywozu tych nadwyżek do innych państw członkowskich?
- 2) Jeżeli opłaty przywozowej, o której mowa w art. 21 § 5 decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen [rozporządzenia z dnia 23 stycznia 1991 r. w sprawie ochrony środowiska naturalnego przed zanieczyszczeniami spowodowanymi nawozami], należą jedynie w przypadku przywozu nadwyżki nawozu zwierzęcego, jak i innych nawozów, na terytorium regionu flamandzkiego z innych państw członkowskich, nie należy uważać za opłatę o skutku równoważnym z cłami przywozowymi, to czy tę opłatę przywozową należy uważać za, określony w art. 110 TFUE, dyskryminujący podatek od towarów z innych państw członkowskich, ponieważ w przypadku wyprodukowanych w kraju nawozów zwierzęcych pobierana jest podstawowa opłata przywozowa, stanowiąca część uregulowania krajowego, której stawka jest różna w zależności od metody produkcji, podczas gdy w przypadku importowanych nadwyżek nawozu, niezależnie od metody produkcji (m.in. pochodzenia zwierzęcego bądź zawartości P₂O₅N), opłata przywozowa jest pobierana w oparciu o jednolitą stawkę, wyższą aniżeli najniższa stawka podstawowej opłaty za nawóz zwierzęcy wyprodukowany na terytorium regionu flamandzkiego, wynosząca 0,00 EUR, mimo iż państwo członkowskie, z którego nadwyżki nawozu zostały wywiezione, przewiduje nawet obniżenie tej opłaty w przypadku wywozu tych nadwyżek do innych państw członkowskich?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w dniu 10 maja 2013 r. — Provincie Antwerpen przeciwko Belgacom NV van publiek recht

(Sprawa C-256/13)

(2013/C 207/42)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Antwerpen